

HET VERHAAL VAN POERIEM

Lang geleden leefde er in Perzië een koning die Achasjverosj heette. De koning woonde in een groot paleis in de stad Sjoesjan. Koning Achasjverosj hield van feestvieren en op een dag gaf hij weer een groot feest. Iedereen had veel plezier en toen bedacht Koning Achasjverosj dat hij iedereen wilde laten zien hoe mooi zijn vrouw Wasjti was. Hij vroeg zijn dienaren te zeggen voor hem en al zijn gasten te komen dansen. Maar zij weigerde te komen, zij wilde niet voor al die mannen dansen. Koning Achasjverosj werd toen erg boos en stuurde koningin Wasjti weg uit het paleis.

Nu moest koning Achasjverosj een nieuwe koningin kiezen. De mooiste meisjes uit het land kwamen naar het paleis. De koning koos de allermooiste als zijn nieuwe koningin. De nieuwe koningin heette Ester, zij was jong en mooi en de koning vond haar erg lief. Er was één ding dat koning Achasjverosj niet wist van Ester. Hij wist niet dat zij joods was.

Koningin Ester had een oom die erg veel van haar hield. Zijn naam was Mordechai. Op een dag hoorde Mordechai dat twee paleiswachten in het geheim van plan waren de koning te doden. Mordechai ging meteen naar Ester zodat zij de koning kon waarschuwen.

De wachten werden gevangen genomen, Koning Achasjverosj was gered en de moedige daad van Mordechai werd opgeschreven in de koninklijke boeken.

De koning kreeg een nieuwe minister. Het was een slechte man en hij heette Haman. Haman liet alle mensen voor hem buigen. Maar er was één man die weigerde voor Haman te buigen. Die man was Mordechai. Mordechai zei: "Ik ben een Jood en wij buigen alleen maar voor God." Haman werd hierover erg boos. "Mordechai moet dood!" dacht Haman. Maar alleen Mordechai doodmaken was niet genoeg, vond Haman. Hij wilde alle Joden in het rijk ombrengen.

Haman ging met zijn verschrikkelijke plan naar de koning. Hij zei tegen koning Achasjverosj: "Er woont een groep mensen in ons land die heel andere gewoontes hebben dan wij. Hun wetten zijn anders dan de onze en zij luisteren niet naar wat u zegt. Laten wij ze doden. Dan zijn we voor altijd van ze af." Zonder er verder bij na te denken, zei de koning dat het goed was.

Haman was erg tevreden over zijn plan. Hij ging naar huis en gooide het lot (dat heet Poer) om de dag te kiezen waarop het moest gebeuren. Het lot viel op de 13^e van de maand adar. Hij gaf bevel op die dag alle Joden van Perzië te doden.

Zodra Mordechai hoorde wat Haman van plan was, ging hij naar koningin Ester. "Je moet onmiddellijk met de koning gaan spreken. Je moet hem overhalen dit slechte bevel in te trekken."

Ester antwoordde: "Maar oom Mordechai, niemand mag zomaar naar de koning gaan. Daar kan ik voor gedood worden.". Maar Mordechai hield vol. Hij zei: "Jij, Ester, jij bent de enige die ons volk kan redden!"

Ester dacht er heel lang en heel diep over na. Toen zei zij: "Ik kan mijn volk niet laten doodgaan. Niemand mag ons vermoorden, omdat wij anders zijn. Vanavond ga ik naar de koning. Als ik doodga, dan ga ik maar dood."

Ester was doodsbang! Zou de koning haar wel willen ontvangen? De jonge koningin verzamelde al haar moed en kracht en ging naar de koning. Toen zij bij de koning kwam, stak hij zijn gouden scepter naar haar uit en zei: "Wat jij ook vraagt, lieve Ester, het zal gebeuren." "Wilt u samen met minister Haman bij mij komen eten?" vraagt Ester. Dat wil de koning graag.

Die nacht kon koning Achasjverosj niet slapen. Daarom las een dienaar hem voor uit het koninklijke boek. De koning hoorde dat Mordechai hem eens gered had.

"Die Mordechai moet worden beloond," zei de koning. "Zet Mordechai op mijn paard en laat Haman met hem daar de stad lopen. Haman moet roepen: dit gebeurt met de man die de koning wil eren!"

Haman was erg blij dat hij 's avond met de koning bij koningin Ester mocht dineren.

Koning Achasjverosj zei weer: Wat wil je hebben lieve Ester, je mag vragen wat je wilt."

Ester zei tegen de koning: "Er is een man die mijn volk, het joodse volk, wil doden. Ik ben joods en hij wil mij ook doden."

"Wie is die man die zoiets verschrikkelijks wil doen?" vroeg koning Achasjverosj.

"Het is Haman. Ik smeed u, laat het niet gebeuren, stop hem!" riep Ester. Koning Achasjverosj was bozer dan boos. Hij was woedend! Hij zei: "Ik zorg ervoor dat Haman jou geen kwaad kan doen en ook niet jouw volk. Haman zelf wordt voor straf gedood en jouw oom Mordechai wordt mijn nieuwe raadsheer."

En zo gebeurde het. Op de 14de dag van de maand adar vierden de Joden van Sjoesjan feest. Zij waren opgelucht en blij dat zij waren gered. Uit blijdschap stuurden zij elkaar lekkere dingen. En zij stuurden eten naar de armen.

Koningin Ester stelde in dat het voortaan ieder jaar op 14 Adar feest voor alle joden zou zijn. Deze feestdag wordt 'Poeriem' genoemd omdat Haman 'poeriem', dobbelstenen, gebruikte om de dag te kiezen voor zijn boze plannen.